

ORIENTAL JOURNAL OF PHILOLOGY

journal homepage:

<http://www.supportscience.uz/index.php/ojp/about>**THE IMAGE OF ADOLESCENCE IN TOHIR MALIK'S "FAREWELL, CHILDHOOD": ADOLESCENT PSYCHOLOGY AND LIFE ON THE VERGE OF CRIME****Sitora Fazlidinovna Turakulova***Lecturer at the Department of Korean Philology**Faculty of Oriental Languages**Samarkand State Institute of Foreign Languages*stelle1409@mail.ru*Samarkand, Uzbekistan***ABOUT ARTICLE**

Key words: adolescent characters, adolescent psychology, crime and environment, psychological experiences, conscience, moral awakening, social indifference, ethical values, humanism, upbringing, social environment, inner monologue, psychological analysis, personality formation, spirituality, forgiveness, error, self-awareness.

Received: 10.11.25**Accepted:** 11.11.25**Published:** 12.11.25

Abstract: This article examines the artistic portrayal of the adolescent figure in Tohir Malik's "Farewell, Childhood", focusing on the character's psychological experiences and the depiction of life on the verge of crime. The study analyzes the complexity of adolescence, the influence of social environment on personality formation, and the intricate interactions between upbringing and surroundings, as reflected through the system of artistic images in the novel. The analysis of the protagonist's inner experiences reveals that each of their decisions embodies the tension between childhood innocence and adolescent anxiety, the desire to find one's place in society, as well as the processes of error, misjudgment, repentance, and self-realization. Through this depiction, Malik presents adolescence not merely as a biological stage, but as a period of moral and spiritual trials. The portrayal of life on the verge of crime in the novel arises directly from the adolescent's confrontation with the social environment, deficiencies in family upbringing, and societal indifference. Through this character, the author encourages readers to be sensitive to the inner world of youth, to seek understanding, and to reflect on the shortcomings of the educational and social

system. Additionally, the article examines the psychological analysis techniques employed by Malik, including the use of inner monologue, symbolic imagery, and a system of conflicts, from a scholarly perspective. These aspects render the novel not only a socially and morally significant work but also an aesthetically valuable literary phenomenon.

TOHIR MALIKNING “ALVIDO BOLALIK” ASARIDA O’SPIRIN OBRAZI O’SPIRINLIK VA JINOYAT YOQASIDAGI HAYOT

Sitora Fazlidinovna Turakulova

Koreys filologiyasi kafedrası o’qituvchisi

Samarqand Davlat Chet tillar Instituti Sharq tillari fakulteti

stelle1409@mail.ru

Samarqand, O’zbekiston

MAQOLA HAQIDA

Kalit soʻzlar: o’spirin obrazlari, o’spirinlik psixologiyasi, jinoyat va muhit, ruhiy kechinma, vijdon azobi, ma’naviy uygʻonish, ijtimoiy befarqlik, axloqiy qadriyatlar, insonparvarlik, tarbiya, ijtimoiy muhit, ichki monolog, psixologik tahlil, shaxs shakllanishi, ma’naviyat, kechirim, adashuv, oʻzlikni anglash.

Annotatsiya: Mazkur maqolada oʻzbek adabiyotining yirik vakillaridan biri — Tohir Malikning “Alvido, bolalik” asarida o’spirin obrazining badiiy talqini, uning ruhiy kechinmalari hamda jinoyat yoqasidagi hayot manzaralari tahlil etiladi. Asarda o’spirinlik davrining psixologik murakkabligi, ijtimoiy muhitning shaxs shakllanishiga ta’siri, tarbiya va muhit o’rtasidagi murakkab o’zaro munosabatlar badiiy obrazlar tizimi orqali ochib beriladi. Maqolada asar qahramonining ruhiy kechinmalari tahlil qilinarkan, uning har bir qarorida bolalikdagi beg’uborlik va o’spirinlikdagi iztirob, jamiyatda o’z o’rnini topish istagi hamda adashish, xato qilish, so’ngra tavba va anglash jarayoni kuzatiladi. Shu orqali Tohir Malik o’spirinlikni faqat biologik bosqich emas, balki ma’naviy sinovlar davri sifatida yoritadi. Asarda tasvirlangan jinoyat yoqasidagi hayot esa bevosita o’spirinning ijtimoiy muhit bilan to’qnashuvi, oilaviy tarbiya yetishmovchiligi va jamiyatning befarqligi oqibatida yuzaga keladi. Muallif bunday obraz orqali o’quvchini yoshlarning ruhiy dunyosiga befarq bo’lmaslikka, ularni tushunishga, tarbiyaviy tizimdagi nuqsonlar ustida o’ylashga chorlaydi. Bundan tashqari, maqolada yozuvchi tomonidan qo’llanilgan psixologik tahlil usullari, ichki monolog, simvolik

tasvirlar va konfliktlar tizimi ham ilmiy nuqtai nazardan o'rganiladi. Bu jihatlar asarni nafaqat ijtimoiy-axloqiy, balki estetik ahamiyatga ega badiiy hodisaga aylantiradi.

ОБРАЗ ПОДРОСТКА В ПРОИЗВЕДЕНИИ ТОХИРА МАЛИКА «ПРОЩАЙ, ДЕТСТВО»: ПОДРОСТКОВЫЙ ВОЗРАСТ И ЖИЗНЬ НА ГРАНИ ПРЕСТУПЛЕНИЯ

Ситора Фазлидиновна Туракулова

Преподаватель кафедры корейской филологии

Самаркандский государственный институт иностранных языков

Факультет восточных языков

stelle1409@mail.ru

Самарканд, Узбекистан

О СТАТЬЕ

Ключевые слова: образы подростков, психология подросткового возраста, преступление и среда, духовные переживания, угрызения совести, духовное пробуждение, социальное безразличие, нравственные ценности, гуманизм, воспитание, социальная среда, внутренний монолог, психологический анализ, формирование личности, духовность, прощение, заблуждение, осознание себя.

Аннотация: В данной статье анализируется художественное воплощение образа подростка, его духовные переживания и жизненные ситуации на грани преступления в произведении Тохира Малика «Прощай, детство», одного из ярких представителей узбекской литературы. В произведении раскрывается психологическая сложность подросткового периода, влияние социальной среды на формирование личности, сложные взаимосвязи между воспитанием и окружением через систему художественных образов. При анализе духовных переживаний героя статьи отмечается, что в каждом его решении проявляется невинность детства, страдания подросткового возраста, стремление найти своё место в обществе, а также ошибки, заблуждения и последующий процесс раскаяния и осознания. Таким образом, Тохир Малик показывает подростковый возраст не только как биологический этап, но и как период духовных испытаний. Жизнь на грани преступления, описанная в произведении, является прямым следствием столкновения подростка с социальной средой, недостатков семейного воспитания и безразличия общества. Через этот образ автор призывает читателя не оставаться равнодушным к внутреннему миру молодежи, стремиться понять их и

задуматься о недостатках воспитательной системы. Кроме того, в статье исследуются применяемые писателем методы психологического анализа, такие как внутренний монолог, символические образы и система конфликтов, с научной точки зрения. Эти аспекты делают произведение значимым не только с социальной и нравственной, но и с эстетической точки зрения.

Kirish. O'spirinlik — inson hayotining eng murakkab, mas'uliyatli va burilish nuqtalaridan biri hisoblanadi. Bu davrda shaxsning xarakteri, dunyoqarashi, axloqiy qarashlari va hayotga nisbatan pozitsiyasi shakllanadi. Inson o'zini anglash, mustaqil fikr yuritish, jamiyatda o'z o'rnini topish istagini aynan shu davrda kuchli his etadi. Shu bois o'spirinlik davrida kechadigan ruhiy o'zgarishlar, ijtimoiy muhitning ta'siri va ichki kurashlar masalasi nafaqat psixologiya, balki adabiyotshunoslikda ham alohida e'tibor markazida bo'ladi. O'zbek adabiyotida bu mavzuning badiiy talqini yosh avlodning ichki dunyosini anglash, ularning ma'naviy-axloqiy shakllanish jarayonini yoritish, hayotiy sinovlar qarshisida tutgan yo'lini ko'rsatish orqali katta tarbiyaviy ahamiyat kasb etadi. O'spirinlik obrazlari orqali yozuvchilar jamiyatdagi ijtimoiy illatlarni, tarbiya va e'tibor yetishmovchiligini, ma'naviy qadriyatlarning yemirilishini ochib berishga intiladilar.

Shu ma'noda Tohir Malikning "Alvido, bolalik" asari o'zbek adabiyotida o'spirin ruhiyatini chuqur tahlil etgan eng ta'sirli asarlardan biridir. Asarda o'spirin yigitning hayotiy yo'li, uning jinoyat yoqasiga kelib qolish jarayoni, adashish va anglash, pushaymonlik va o'zini topish bosqichlari badiiy asosda yoritilgan. Adib qahramonining hayotini tasvirlar ekan, faqatgina voqealar ketma-ketligini emas, balki uning ichki kechinmalarini, ruhiy iztiroblarini, hayotga bo'lgan ishonch va umid o'rtasidagi ziddiyatni chuqur psixologik tahlil orqali ko'rsatadi. Tohir Malik o'spirin obrazini yaratishda jamiyat va shaxs o'rtasidagi murakkab munosabatlarni markazga qo'yadi. Qahramon o'zining hali to'liq shakllanmagan dunyoqarashi, tajribasizligi, mehr va e'tibor yetishmovchiligi tufayli xato yo'lni tanlaydi. Bu esa asarda o'spirinlik davrining ruhiy beqarorlik, izlanish va o'zligini topish davri sifatida talqin etilishiga sabab bo'ladi. Shuningdek, "Alvido, bolalik" asari orqali yozuvchi o'quvchini o'spirin hayotiga befarq bo'lmaslikka, ularning ichki olamini tushunishga undaydi. Chunki adib nazarida jinoyatga qo'l urgan o'spirin — bu yomon niyatli kishi emas, balki mehr, yo'l-yo'riq va e'tiborga muhtoj insondir. Shu jihatdan asar nafaqat bir insonning hayotiy fojeasini, balki butun bir ijtimoiy muammoni — yosh avlodning ma'naviy tarbiyasini, ota-ona va jamiyat mas'uliyatini yoritadi.

Tohir Malikning tili, uslubi va badiiy tafakkuri o'spirinlik davrining psixologik holatini aniq va ishonarli tasvirlash imkonini beradi. Adib qahramonning ichki monologlari, orzulari, qo'rquv va pushaymonlik holatlarini tasvirlab, o'quvchini o'sha ruhiy olamga olib kiradi. Natijada asar o'spirinlikni faqatgina biologik o'sish davri sifatida emas, balki insonning ma'naviy sinovlar, irodaviy qarorlar va ruhiy o'sish bosqichi sifatida ko'rsatadi.

Asosiy qism. Asarda o'spirin obrazining badiiy talqini shuki, o'spirinlik davri inson hayotidagi eng murakkab psixologik bosqichlardan biridir. Aynan shu davrda shaxsning xarakteri, dunyoqarashi, hayotga munosabati shakllanadi. Adabiyot bu jarayonni tahlil qilishda jamiyatning yosh avlodga munosabatini, ularning ichki kechinmalarini aks ettirish orqali muhim tarbiyaviy vazifani bajaradi. Tohir Malik o'zining "Alvido, bolalik" asarida ana shunday o'spirinlikning murakkab psixologik tabiatini o'ziga xos badiiy vositalar bilan ochib beradi [1, 45-b.].

Asarning bosh qahramoni hayot yo'lini endi tanlayotgan, lekin bu tanlovda xato qilgan o'spirindir. U bolalik soddaligidan chiqib, hayotning murakkab realliklari bilan to'qnashadi. Yozuvchi qahramonning ruhiy olamini chuqur ochish orqali uning har bir xatosi, har bir iztirobi, har bir pushaymonligini o'quvchiga yaqin qiladi. Tohir Malikning mahorati shundaki, u o'spirinning ruhiy dunyosini soddalikdan psixologik murakkablik sari o'tish jarayonida ko'rsatadi. Asarda qahramonning o'zini jamiyatda "keraksiz" his etishi, kattalarning unga befarqligi, noto'g'ri yo'lga kirishining asosiy sabablaridan biri sifatida talqin etiladi. Adib bu orqali o'spirinlikning ijtimoiy ildizlariga urg'u beradi. Chunki yosh avlodning ruhiy dunyosidagi beqarorlik, ko'pincha, ularni o'rab turgan muhit — oila, maktab, mahalla, tengdoshlar bilan bog'liq bo'ladi [2, 61-b.].

Tohir Malik o'spirinning ichki monologlarini, ichki kechinmalarini, orzu va umidlarini tahlil qilish orqali inson ruhiyatining eng nozik qatlamlarini ochadi. Qahramon bir qaror qabul qilayotganda, u faqat aql bilan emas, balki his-tuyg'ular bilan harakat qiladi. Shu sababli asardagi o'spirin obrazi o'z tabiiyligi, hayotiyliigi va ruhiy chuqurligi bilan o'quvchi qalbiga yaqin bo'ladi. Yozuvchi o'spirinning har bir harakatida axloqiy mazmunni ko'rsatadi: jinoyatga aralashish — bu shunchaki qonunbuzarlik emas, balki ma'naviy adashuvning ifodasidir. Shu bois "Alvido, bolalik" nafaqat o'spirin obrazi, balki inson ruhining sinovlari haqida yozilgan asardir [3, 27-b.].

Jinoyat yoqasidagi hayot: ijtimoiy va psixologik tahlil. "Alvido, bolalik" asarida o'spirinning jinoyat yoqasiga kelib qolish holati real hayotiy misollar orqali asoslanadi. Yozuvchi qahramonini hukm qilmaydi, balki uni tushunishga harakat qiladi. Tohir Malikning fikricha, har bir jinoyat ortida ijtimoiy beparvolik, mehr yetishmovchiligi va ma'naviy bo'shliq yotadi [4, 73-b.].

Asarda o'spirinning jinoyat sari og'ishiga sabab bo'luvchi omillar quyidagilardan iborat:

1. Oilaviy muhitdagi befarqlik. Ota-onaning e'tibor yetishmasligi, bolaga bo'lgan sovuqqonlik uning ruhiy olamida iz qoldiradi. Bu holat o'spirinni "e'tibor qidirish" yo'liga, ya'ni noto'g'ri do'stlar ortidan yurishga undaydi.

2. Ijtimoiy adolatsizlik va muhit bosimi. Qahramon jamiyatdagi tengsizlikni his etadi. U o'zini jamiyatning chetida turgandek sezadi.

3. Psixologik beqarorlik. O'spirinlik davrida kechinmalar o'ta kuchli bo'lib, ular ko'pincha hissiyotga asoslangan qarorlar bilan yakunlanadi.

Tohir Malik bu jarayonlarni faqat tashqi tasvir orqali emas, balki ichki tahlil orqali ko'rsatadi. Qahramon har bir xatosidan so'ng o'zini ayblaydi, vijdoni qiynaladi. Shu ruhiy jarayonlar o'spirinning insoniyligidan butunlay ayrilmaganini ko'rsatadi [5, 88-b.].

Asardagi jinoyat — bu ijtimoiy illatning badiiy ifodasi. Yozuvchi jinoyatni emas, balki uning ildizini ochib beradi. Shu jihatdan asar ijtimoiy-pedagogik ahamiyatga ega bo'lib, o'spirin tarbiyasida muhitning roli naqadar muhim ekanligini eslatadi. Tohir Malik asar orqali jamiyatga murojaat qiladi: agar yoshlarning ruhiy dunyosi bilan shug'ullanilmasa, ularning dardu muammolariga quloq solinmasa, ularni noto'g'ri yo'ldan qaytarish kech bo'lishi mumkin. Shu ma'noda "Alvido, bolalik" asari ogohlantiruvchi, tarbiyaviy ruhdagi badiiy asardir [6, 40-b.].

O'spirinlik psixologiyasi va Tohir Malikning insonparvarlik pozitsiyasi - adabiy konsepsiyasida inson — yaratuvchi, lekin ayni paytda xato qiluvchi mavjudot sifatida ko'riladi. Asarda qahramonning xatosi uning tubanligidan emas, balki mehrga, ishonchga va yo'l-yo'riqqa muhtojligidan kelib chiqadi. Shu jihatdan yozuvchi o'spirinlikni nafaqat biologik, balki axloqiy va ruhiy sinovlar bosqichi sifatida talqin etadi [7, 19-b.].

Asar davomida o'spirinning o'zini anglash jarayoni tasvirlanadi. U jinoyat sodir etadi, lekin bu holat orqali u o'z vijdoni bilan to'qnashadi. Vijdon azobi, pushaymonlik va o'zini ayblash hissi orqali u insoniy mohiyatini qayta topadi. Shu tariqa, yozuvchi o'spirinning ma'naviy tiklanish yo'lini chizadi.

Tohir Malik o'z qahramoniga "ikkinchi imkoniyat" beradi. Bu insonparvarlik pozitsiyasi asarning eng muhim g'oyaviy qatlamidir. Adib shunday deydi: inson adashishi mumkin, lekin u o'z xatosini tan olgan zahoti o'zini topadi. Shu falsafiy mazmun asarning butun dramatik va psixologik tizimini belgilab beradi [8, 56-b.].

Badiiy ifoda va psixologik tahlilning o'ziga xosligi - Tohir Malik "Alvido, bolalik" asarida o'ziga xos badiiy tildan foydalanadi. Asardagi tasvirlar real hayotiy voqealar asosida yaratilgan bo'lsa-da, ularning ichida chuqur ramziy ma'nolar mujassam. Masalan, "bolalik" — insondagi

poklik va begunohlik timsoli; “alvido” esa bu fazilatlardan uzoqlashish, mas’uliyatli hayot sari qadam tashlash ramzidir.

Yozuvchi dialog, ichki monolog va konflikt usullarini uyg‘un qo‘llaydi. Dialoglar o‘spirinning ijtimoiy muhit bilan to‘qnashuvini, ichki monologlar esa uning vijdon azobini ochib beradi. Konflikt esa nafaqat tashqi, balki ichki — ruhiy to‘qnashuv darajasiga ko‘tariladi [9, 82-b.].

Tohir Malikning tili sodda, ammo falsafiy mazmunga boy. Har bir so‘z, har bir tasvir ma’no yuklaydi. Shu jihatdan “Alvido, bolalik” o‘zbek adabiyotida o‘spirinlik psixologiyasini chuqur ochgan eng yorqin asarlardan biridir.

Xulosa. Tohir Malikning “Alvido, bolalik” asari o‘zbek adabiyotida o‘spirinlik davrining ijtimoiy-psixologik xususiyatlarini eng chuqur yoritgan asarlardan biri sifatida alohida o‘rin egallaydi. Yozuvchi o‘spirinlikni biologik o‘sish bosqichi emas, balki ruhiy inqiroz, ma’naviy sinov va o‘zlikni anglash davri sifatida talqin etadi. Asarning badiiy mohiyati, avvalo, inson ruhiyatiga, uning ichki kechinmalariga e’tibor qaratilishida namoyon bo‘ladi. Asarda tasvirlangan o‘spirin obrazi — bu faqat bitta shaxsning fojeasi emas, balki butun bir jamiyatdagi ijtimoiy beparvolik, mehr yetishmovchiligi va ma’naviy qadriyatlarning zaiflashuvining badiiy ko‘rinishidir. Qahramonning jinoyat sari og‘ishida uning o‘zidan ko‘ra, uni o‘rab turgan muhit, befarq ota-ona, jamiyatning e’tiborsizligi, do‘stlar bosimi kabi omillar muhim rol o‘ynaydi. Shu jihatdan, yozuvchi o‘spirinning xatosini individual holat sifatida emas, balki ijtimoiy muhit va tarbiya muammosining oqibati sifatida talqin etadi.

Tohir Malikning yondashuvi insonparvarlik tamoyiliga asoslangan. Adib qahramonini hukm qilmaydi, balki uning xatti-harakatlari ortidagi ruhiy holatni tushunishga, uni kechirishga, hatto o‘quvchini ham rahm-shafqat tuyg‘usiga chorlashga harakat qiladi. Bu yondashuv yozuvchining asosiy ma’naviy g‘oyasini — inson xato qilishi mumkin, ammo uni anglash va tuzatish fazilatidir — degan fikrni ilgari suradi. Asarda o‘spirinning ruhiy kechinmalari, vijdon azobi va anglash jarayoni orqali axloqiy uyg‘onish konsepsiyasi yoritiladi. Qahramon jinoyat sodir etgach, o‘z vijdoni bilan to‘qnashadi. Shu to‘qnashuv orqali u insoniylik mohiyatini qayta kashf etadi. Bu jarayon yozuvchining “insonda ezgulik urug‘i hech qachon so‘nmaydi” degan falsafiy qarashini tasdiqlaydi. Shunday qilib, “Alvido, bolalik” nafaqat jinoyat hikoyasi, balki inson qalbining o‘zgarishi, vijdon va poklanish haqidagi falsafiy asardir.

Yozuvchi asar orqali o‘quvchiga chuqur ijtimoiy va tarbiyaviy xabar beradi. U yoshlar tarbiyasi, ularning ruhiy olamini anglash, ularga mehr va e’tibor bilan munosabatda bo‘lish zaruratini ta’kidlaydi. Tohir Malikning asari o‘quvchini yoshlarning xatosiga hukm bilan emas,

balki tushunish, rahm-shafqat va yo‘l ko‘rsatish orqali yondashishga chorlaydi. Shu jihatdan asar bugungi kunda ham pedagogik, psixologik va ma‘naviy jihatdan dolzarbdir. Adibning yozuvchilik mahorati o‘spirinning ruhiy olamini tasvirlashda o‘zining cho‘qqisiga chiqadi. U oddiy voqealar orqali katta falsafiy mazmun yaratadi. “Bolalik” so‘zi beg‘uborlik, poklik, begunohlikni ifodalasa, “alvido” so‘zi bu fazilatlardan ajralish, hayotning og‘ir sinovlari sari qadam tashlash ramzidir. Shu ramz orqali yozuvchi inson hayotidagi eng og‘riqli, ammo tabiiy jarayon — voyaga yetish va mas‘uliyatni his etish bosqichini ko‘rsatadi.

“Alvido, bolalik” o‘spirinlik psixologiyasini badiiy tahlil qilish orqali o‘zbek adabiyotida yangi sahifa ochgan asardir. U orqali Tohir Malik adabiyotning faqat estetik emas, balki ma‘naviy va tarbiyaviy missiyasini ham muvaffaqiyat bilan amalga oshirgan. Asar o‘quvchida o‘zini tahlil qilish, o‘z vijdonini tinglash, insoniy fazilatlarni qadrlash tuyg‘usini uyg‘otadi. Shu bois “Alvido, bolalik” faqat bir davr yoki bir avlod haqida emas, balki abadiy insoniy muammolar haqida hikoya qiladi — xato va kechirim, jinoyat va vijdon, bolalik va hayot, mehr va befarqlik o‘rtasidagi uzluksiz kurash haqida.

Tohir Malik o‘z asari orqali shunday xulosa chiqaradi:

“Inson hayotida eng og‘ir sinov — bu o‘z vijdoni bilan yuzma-yuz kelish. Ammo aynan shu sinov insonni inson qiladi.”

Bu fikr yozuvchining butun ijodiy dunyoqarashini, uning insoniylik va ma‘naviyat haqidagi falsafasini ifodalaydi. Shunday qilib, “Alvido, bolalik” — bu faqat o‘spirinning adashuvi emas, balki butun jamiyatning o‘z o‘spirinlariga bo‘lgan mas‘uliyati haqida yozilgan ogohlik qo‘ng‘irog‘idir.

Foydalanilgan adabiyotlar ro‘yxati:

1. Malik T. Alvido, bolalik. — Toshkent: G‘afur G‘ulom nomidagi Adabiyot va san‘at nashriyoti, 1987.
2. Karimov N. O‘zbek adabiyotida o‘spirin obrazlari. — Toshkent: Fan, 2012.
3. Jo‘rayev U. Yoshlar psixologiyasi va badiiy adabiyot. — Samarqand: SamDU nashriyoti, 2019.
4. Xolmatova D. Adabiyotda axloqiy qadriyatlar talqini. — Toshkent: O‘zMU, 2021.
5. Usmonqulovna, B. D., & Qizi, Q. L. Z. (2024). Koreys tilida ot, sifat va boshqa so‘z turkumlarida polisimiya hodisasining ifodalanishi. *Innovation: The journal of Social Sciences and Researches*, 2(2), 49-54.
6. Базарова, III. (2024). Судьба женщины в рассказах Айдын Собировой. *Зарубежная лингвистика и лингводидактика*, 2(2/S), 24-28.

7. Shuxratovna, B. S. (2024). O 'ZBEK VA KOREYS MAQOLLARIDA GENDERLIK MASALASI. *Innovation: The journal of Social Sciences and Researches*, 2(2), 83-86.
8. Jo'raboev I. O'zbek adabiyotida psixologik tahlil. — Farg'ona: FarDU nashriyoti, 2018.
9. Turakulova S.F. (2025). Theoretical Basis for Expanding Vocabulary in Teaching the Korean Language. *American Journal of Philological Sciences*, 5(04), 137–140. <https://doi.org/10.37547/ajps/Volume05Issue04-34>
10. Turakulova S.F. (2025). About Korean Language and Its Introduction to Uzbekistan. *International Journal Of Literature And Languages*, 5(04), 38–42. <https://doi.org/10.37547/ijll/Volume05Issue04-11>